

at de uhygiejniske Forhold, der uvægerlig fremkommer herved, helst bør undgaas. Selv om Tallet 30 000 er rigtigt, er dette Antal utilstrækkeligt for en Millionbys Befolkning. Overretssagførerens Paastand om, at alle kan bade frit langs hele Stranden, er positiv urigtig, men hvis den danner Grundlag for nogen Afgørelse, kan Udtalelsen formodentlig blive bindende.

Grundejernenes velvillige Indstilling over for Friluftsfolk drages stærkt i Tvivl, naar man kan komme ud for Tilfælde som det her berettede. Det foregaar i de sidste Dage og kommer snart for Retten. En Lejrklub, tilsluttet L. f. D., bestaaende af 20 Mennesker, Folk, der i daglig Tale benævnes pæne Mennesker, har af herværende Dr. med. Gudjonsson lejet 2 Parceller ved Hundie Strand, hvorpaa de Lørdag—Søndag agter at opslaa deres Telte. Pladsen er helt omgivet af Træer, og Lejren drives efter L. f. D.s Principper (vedlagt Lejr-Regulativ).

Da Parcelejerne kom under Vejir med Lejren, resulterede det i en Henvendelse fra Grundejernenes Sagfører til Dr. Gudjonsson, som dog stod paa sin Ret til at hjælpe Lejrfolkene til en haardt tiltrængt Lejrplads. (Den omtalte Klub har inden for 25 km fra København ikke fundet nogen egnet Lejrplads, der var den forlangte Leje værd). Dette er Parcelejernenes Stilling til Friluftsliv. Sagen skal for Retten i disse Dage, og Grundejerforeningen staar bag.

I Relation til Grundejernenes Henvendelse til det højtærede Udvalg kan vi derimod fuldstændig tilslutte os Grundejerrepræsentanten, Hr. Arkitekt Jørgen Hansens Udtalelser til „Aftenbladet“ af 19. Februar, som vi tillader os at vedlægge. Arkitektens Udtalelser giver Udtryk for, at Spørgsmaalet Friluftsaarealer i høj Grad er et Problem. Den eneste Indvending imod Arkitektens Udtalelser gælder Grundejernenes Tilsagn om Støtte ved Udpegning af Friluftsaarealer. I det Spørgsmaal maa det være tilladt at anføre, at Interesserne faar en forkert Repræsentant.

Hvis Spørgsmaalet bliver aktuelt, tilbyder Lejrklubben for Danmark at stille sin Sagkundskab til Raadighed. Vi er af Hensyn til Lejrsportens Renommé altid interesseret i ogsaa at tilfredsstille Grundejerne, og Sagen fortjener at blive belyst ud fra et objektivt Standpunkt.

Angaaende tidligere Fredninger:

Der har under Forhandlingerne i Folketinget været Talsmænd for, at den tidligere anvendte Maade at skaffe Friluftsaarealer ved Køge Bugt paa skulde danne Forbillede. I den Anledning kan vi anføre, at de Aarealer i Københavns Nærhed, hvis Udlægning var Betingelsen for Statens Tilskud til den nye Køgevej, er fuldstændig uden Betydning for nogen Art af Friluftsliv. Det er sumpede og moseagtige Aarealer, som endog maa holdes afspærrede. Det eneste egnede Areal inden for Københavns Nærhed, der benyttes, er Roskilde Amtsraads Plads ved Mosede, som hele Sommeren er fuldt belagt og det i saa høj Grad, at Lejrlivet risikerer at komme i Miskredit. Det er en ufravigelig Regel, at Lejrlivet kun virker tiltalende, naar det bydes ordentlige Forhold. Paa den anden Side nægter man ikke Folk Plads — fordi den ikke findes andre Steder —, men det sunde Lejrliv lider derunder. Et anvendeligt Areal ved Solrød, der ogsaa er overfyldt, har hidtil modstaaet Grundejernenes Angreb.

For at skaffe Klarhed over, hvorfor Københavns Amt ikke havde faaet andet end Sumpe, da Køgevejen blev gennemført, har L. f. D. i sin Tid haft en Samtale med Fredningsnævnets Formand, Hr. Dommer Knox.

Dommer Knox udtalte:

At han ikke kendte til nogen Trang til Lejrpladser, og at Pladserne kun var udlagt med den Motivering, at man maatte have den fornødne Udsigt ud over Vandet.

Dette til Trods for, at L. f. D. paa daværende Tidspunkt over for hele Landets Presse udtalte sin Glæde over, at der nu blev taget Hensyn til Københavnernes Friluftsliv. Det højtærede Udvalg vil heraf forstaa, at den Befolkning, der benytter den fri Natur ved Køge Bugt, er blevet forbigaaet grundet paa Fredningsnævnets manglende Sagkundskab. Medens enhver lille Landsby langs hele Køge Bugt har sin private Strandgrund, hvortil der kun er Adgang for Byen, saa er Københavns Befolkning tvunget til at benytte Landkommunernes Pladser, men er selvfølgelig glade til, at de er der.

De fredede Aarealer i Københavns Nærhed ligger der — men de kan ikke bruges til noget, fordi de ikke er udpeget paa det Grundlag at være til Gavn for Befolkningen.